

7 Ιουλίου 2023

Κυριακή, «ἡ ποθοῦσα τὸν Κύριον»

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος](#)

Η Αγία Κυριακή που τιμά η Εκκλησία μας, στις 7 Ιουλίου, έζησε την εποχή που βασίλευε «το σκότος της ειδωλομανίας». Εκείνη, όμως, «ήθλησε άριστα», αναδείχθηκε ανδρεία στο φρόνημα και σταθερή στην πίστη και κατήρδευσε «ως βρύσις πολύκρουνος» το δένδρο της πίστεως, με τα παρθενικά της αίματα.

Βρισκόμαστε προς το τέλος των παλαιών αλλά και πιο σκληρών διωγμών σε βάρος των Χριστιανών, την εποχή του Διοκλητιανού (3ος αι.), αυτοκράτορα της Ανατολής. Οι ευλαβείς γονείς της Αγίας, Δωρόθεος και Ευσεβία, ζούσαν στην Νικομήδεια της Βιθυνίας και ανέθρεψαν το βλαστάρι τους, καρπό θερμών

προσευχών ύστερα από χρόνους ατεκνίας, «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου». Οι ίδιοι, εξ άλλου, και μετά από την απόκτηση του ευλογημένου των τέκνου, δεν έπαψαν να ευγνωμονούν τον Κύριο, με την συνέχιση των προσευχών των, με τον ηθικό των βίο αλλά και με τα αγαθά και φιλάδελφα έργα των. Έτσι η Κυριακή, μιμούμενη το παράδειγμα των καλών της γονέων, προώδευε και εκείνη σε αρετή και σε έργα πίστεως και αγάπης.

Οι γονείς της επιθυμούσαν, άλλωστε, να αφιερώσουν τον καρπό της ευσεβείας των στον Κύριο, που τους την χάρισε ως δώρο την φερώνυμο ημέρα του, απ' όπου και το όνομά της - Κυριακή, επειδή γεννήθηκε την ημέρα του Κυρίου. Και η ίδια, όμως, ζούσε από μικρή σαν να ήταν αφιερωμένη στον αγαπημένο της Νυμφίο.

Η ευκαιρία, που όλοι, κατά βάθος, αναζητούσαν, δεν άργησε να δοθή, όταν η Κυριακή απέρριψε την πρόταση ενός πλουσίου δικαστού από την Νικομήδεια να την παντρέψει με τον γιό του. Τότε, εκείνος, για να την εκδικηθή, κατήγγειλε την ίδια και τους γονείς της ως Χριστιανούς στον αυτοκράτορα Διοκλητιανό. Ο Δωρόθεος και η Ευσεβία υποβλήθηκαν σε πολλά βασανιστήρια, εξορίστηκαν στην μακρυνή Μελιτινή, όπου και πέθαναν μαρτυρικά, η δε Κυριακή στάλθηκε για απολογία στον Μαξιμιανό, αυτοκράτορα στην Δύση.

Η Αγία αντιστάθηκε στις δελεαστικές του προτάσεις και υπέμεινε καρτερικά τα μαρτύρια, χάρη στην άνωθεν ενδυνάμωσή της, και εκείνος, μην κατορθώνοντας τίποτε, την έστειλε στον επόμενο βασανιστή της, τον Ιλαριανό. Ούτε εκείνος κατάφερε να την μεταπείση, μάλιστα η Αγία, με την προσευχή της στον Κύριο, κατέρριψε τον ναό των ειδώλων, όπου την ωδήγησαν, για να θυσιάση. Ο διάδοχος του Ιλαριανού, Απολλώνιος, συνέχισε να την βασανίζει, ρίπτοντάς την ακόμη και σε φλογερή κάμινο, από την οποία η Κυριακή εσώθη θαυματουργικά, όπως άλλοτε οι τρεις Παίδες. Τελικά η Αγία, προτού αποκεφαλιστή, παρέδωσε την ψυχή της στον Κύριο που τόσο αγάπησε και πόθησε να συναντήσει, αφού πρώτα προσευχήθηκε θερμά σε Αυτόν.

Πολλοί, που διαβάζουν τον βίο και την πολιτεία των διαφόρων Μαρτύρων, και της Κυριακής, αναρωτιούνται σίγουρα: «Μα είναι δυνατόν να υπομείνη κανείς τόσες βασάνους και να μην υποκύψει;» «Πάντα δυνατά τω πιστεύοντι», λέει ο Θεάνθρωπος Χριστός. Εάν μελετήσωμε προσεκτικά το μαρτύριο της Αγίας, θα διαπιστώσωμε ότι τίποτε δεν κατορθώνει από μόνη της, τα πάντα τα πετυχαίνει με την δύναμη της προσευχής. Πράγματι, χάρη στην πίστη της και στην εξ ουρανού βοήθεια αντιστέκεται και στις δελεαστικές προτάσεις του Μαξιμιανού και στους βασανισμούς που υπέστη από τους άλλους άρχοντες, Ιλαριανό και Απολλώνιο. Συνεχώς και αδιαλείπτως προσεύχεται, όπως άλλωστε μας προτρέπει ο Άγιος Παύλος να κάνωμε όλοι (Α' Θεσ., ε' 17), και τελικά αυτή που ενεργεί και την ενδυναμώνει να αντιστέκεται στα τόσα μαρτύρια είναι η θεία χάρη. Η ίδια θεία χάρη ενεργεί και τα θαύματα, γι' αυτό και ψάλλομε πάντοτε στα τροπάρια των Αγίων: «Δόξα τω σε δοξάσαντι, δόξα τω σε δυναμώσαντι, δόξα τω ενεργούντι διά σου πάσιν ιάματα». Επομένως, τα θαύματα δεν τα κάνουν οι Άγιοι, επιτελούνται, όμως, διά των πρεσβειών των στον Κύριο, ως αντίδωρο της θείας Του χάριτος για την πίστη των.

Και βεβαίως τα θαύματα συνεχίζουν να επιτελούνται και μετά θάνατον, διότι οι Άγιοι δεν πεθαίνουν, απλώς κοιμούνται εν όψει της τελικής κρίσεως και της λήψεως του αιωνίου στεφάνου της δόξης από τον Κύριο. Ο αγαθός λοιπόν Θεός, για να ενδυναμώσει την χλιαρή μας πίστη, επιτρέπει να βλέπωμε και εμείς, η στρατευομένη Εκκλησία, μέρος της θείας δόξης Του, διά των θαυματουργικών Του επεμβάσεων, διά πρεσβειών των Αγίων, εάν ασφαλώς δυνάμεθα κάπως να πιστεύσωμε και εμείς: «Ει δύνασαι πιστεύσαι, πάντα δυνατά τω πιστεύοντι» (Μαρκ., θ' 23), ακούγεται παρηγορητικός ο λόγος του Κυρίου.

Να παρακαλέσωμε, λοιπόν, την καλλιπάρθενο κόρη Του, την Αγία Κυριακή, που ανεδείχθη η ίδια «ανδρικώς» «κυρία σαρκός τε και παθών», να ενισχύη και εμάς να διατηρούμε σταθερή την πίστη μας και κραταιό το φρόνημά μας απέναντι στους

σύγχρονους ποικιλώνυμους εχθρούς της πίστεως, κρυφούς και φανερούς. Έτσι και μόνον έτσι θα αξιωθούμε και εμείς να λάβωμε την χάρη των ιάσεών της, τις οποίες παρέχει δαψιλώς, διά των πρεσβειών της, ο Κύριος «πάσι τοις ηγαπηκόσι την επιφάνειαν (=την φανέρωση) αυτού (Β' Τιμ., δ' 8), νυν και αεί και εις τον άπαντα αιώνα. Γένοιτο!

PERMANENTLY_REMOVED